

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 101.072 van 22 november 2001
in de zaak A. 96.521/XIV-244**

In zake :

1. XXX
 2. XXX
- die woonplaats kiezen bij
Advocaat I. VLAMYNCK,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, de eerste geboren op 16 september 1960, de tweede geboren op 26 april 1964, beiden van XXX nationaliteit, op 17 oktober 2000 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2000 tot bevestiging van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 december 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 19 september 2000;

Gelet op de beschikking van 12 december 2000 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeurafdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 7 november 2001 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. VLAMYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen komen België binnen op 1 augustus 1999 en verklaren zich vluchteling op 2 augustus 1999.

1.2. Op 30 december 1999 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 18 september 2000 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de Advocate van de tweede verwerende partij, namens haar cliënte afstand doet van de exceptie van buitenzaakstelling, zodat deze exceptie niet wordt onderzocht;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij aanvoert dat verzoekers geen ernstig middel aanvoeren; dat deze exceptie in de huidige stand van de rechtspleging niet wordt onderzocht, vermits, zoals blijkt uit wat volgt, niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2.3 Overwegende dat de verwerende partijen een exceptie aanvoeren in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat deze exceptie wordt onderzocht bij de analyse van het al dan niet voorhanden zijn van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat verzoekers, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, §2 betreft, het volgende aanvoeren:

“Door de nieuwe afwijzing van het beroep bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen herleeft ten aanzien van verzoekers het bevel om het land te verlaten. De vrijwillige of gedwongen terugkeer zou aan verzoekers echter een zeer ernstig en onherstelbaar nadeel toebrengen.

Vooreerst zouden al de inspanningen die de familie XXX zich getroost heeft om de Franse taal aan te leren en zich te integreren in de Belgische samenleving verloren gaan. Zoals hierboven reeds in het feitenrelaas werd aangehaald heeft de familie XXX zich uitstekend in de plaatselijke gemeenschap van M. geïntegreerd.

De kinderen gaan er naar school en hebben, ondanks de enorme taal- en culturele barrières, het schooljaar op succesvolle wijze beëindigd. Onlangs behaalde J. nog 9,5/10 voor een onverwachte toets Frans! M. kan hier de opleiding volgen, die haar in XXX uit pure discriminatie werd geweigerd.

De onderbreking van de studies en de terugkeer naar XXX zou ertoe leiden dat de kinderen alle hoop moeten laten varen om ooit de diploma's en vaardigheden te verwerven die hen in staat zouden stellen om een eigen leven uit te bouwen.

Dit nadeel valt echter in het niets in vergelijking met de ernstige bedreiging van de fysieke integriteit die de familie XXX zou kunnen ondervinden bij terugkeer in hun land van herkomst.

Niet alleen is er het gebrek aan voldoende sociale en medische bijstand, waardoor verzoekers en hun kinderen geen enkele vorm van bestaanszekerheid hebben in hun land van herkomst; bovenal zijn de aanhoudende spanningen tussen zigeuners en XXX duidelijke elementen die een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers, in geval van terugkeer naar het land van herkomst, rechtvaardigen.

Het Arbitragehof heeft in het arrest 43/98 van 22 april 1998 geoordeeld dat het recht op het daadwerkelijk uitoefenen van een jurisdictioneel beroep vereist dat een kandidaat-vluchteling kan blijven genieten van maatschappelijke steun, zolang de procedure voor de Raad van State hangende is. A fortiori vereist een deugdelijke rechtsbescherming dat de betrokkene niet wordt teruggestuurd naar zijn land.

Verzoekers zouden in geval van repatriëring bovendien in de absolute onmogelijkheid gebracht worden om de door hen aangevatte procedure te kunnen opvolgen. Het is een illusie te stellen dat, indien uw Raad de vordering tot schorsing zou afwijzen, verzoekers nog steeds over de mogelijkheid zouden beschikken om vanuit hun land de procedure tot vernietiging verder te zetten, aangezien zij hun raadsman geen instructies zullen kunnen geven.”;

2.3.1. Overwegende dat uit de ter zitting van 7 november 2001 neergelegde stukken blijkt dat verzoekers op 27 januari 2000 een regularisatieaanvraag hebben ingediend op basis van artikel 2, 2° van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het rijk (Regularisatiewet), dat dit artikel als volgt luidt:

“(…)
2° hetzij om redenen onafhankelijk van hun wil niet kunnen terug keren naar het land of de landen waar ze vóór hun aankomst in België gewoonlijk verbleven hebben, noch naar hun land van herkomst, noch naar het land waarvan ze de nationaliteit hebben
(…)”;

Overwegende dat op 6 augustus 2001 de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot regularisatie van de verblijfstoestand aan verzoekers overmaakt, op basis van voornoemd artikel 2, 2° van de Regularisatiewet; dat de bevoegde Minister het advies van de Regularisatiecommissie volgt, onderschrijft en de motieven van dit advies overneemt en tot de zijne maakt;

Overwegende dat verzoekers in hun uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel de volgende elementen doen gelden: een gedwongen terugkeer naar hun land van herkomst (XXX) maakt hun integratiepogingen ongedaan, hetzelfde geldt voor hun kinderen die ondanks enorme taal- en culturele barrières prachtige schoolresultaten behalen, hier kunnen de kinderen diploma's behalen die hen in staat stellen hun leven uit te bouwen, bij een gedwongen terugkeer vrezen verzoekers voor een ernstige bedreiging voor hun fysieke integriteit, gelet op hun zigeunerorigine; dat zij daaraan toevoegen dat de sociale en medische bijstand in hun land van herkomst niet voldoet en dat een gedwongen terugkeer hen belet om de aangevatte procedure voor de Raad van State te volgen;

2.3.2. Overwegende dat voornoemde regularisatiebeslissing alle elementen van het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel ongedaan maakt, zodat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en de exceptie van de verwerende partijen in verband met de afwezigheid van een moeilijk te herstellen nadeel gegrond is;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig november tweeduizend en een, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

E. BREWAEYS.